ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣ. ΑΘΗΝΩΝ

Α.Μ. 3040

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΥΘΗΡΙΩΝ

ΕΤΟΣ Α'. - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1 | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ Δ. Χ. ΤΣΙΚΑΓΑΣ | ΚΥΡΙΑΚΗ 12 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1925

Ο ΣΚΟΠΟΣ

Εξέδοται τὴν ἐκδοσιν ταύτης τῆς ἐφημερίδος, μικρὰς ἢ μεγάλης, ἡμερησίας ἢ περιοδικῆς, νὰ συνοδεύῃ ἕκαστον πρόγραμμα τοῦ σκοποῦ τῆς ἐκδόσεώς της.

Μακρὰν τοῦ νὰ ἀπεμπολήσωμεν τὴν πνευματικοποίησιν, ἀπεναντίας νὰ προσλάβωμεν μὲ ταπεινότητα φρόνησιν καὶ μεγάλας ὑποχρέωσεις νὰ προσκαλέσωμεν τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ περὶ τὸ ἔργον μας, δὲν θὰ ἐκπλήξωμεν εἰς ἀκροᾶς ἐπὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐφημερίδος μας ἐξηγήσεις.

Θὰ εἴπωμεν ἁπλῶς, ὅτι ἀπὸ μακρὸν αἰσθανόμενοι τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπιφάνειας ἑνὸς ὀργάνου, διαπνεομένου ἀποκλειστικῶς ὑπὲ τὴν ἔποψιν τῆς μικρᾶς μας πατρίδος καὶ τῶν τέκνων της, καὶ βεβαίοντες ὅτι ἡ ἐκδιδομένη ἑπτὰ Κυθηραϊκὴ ἐφημερὶς εἰς οὐδὲν ἄλλο σκόπευε τὴν σπίλας της, εἰνὰ μόνον εἰς τὴν ὑποστηριξιν πολιτικῶν τινων καὶ ἀτομικῶν συμφερόντων, αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκην τῆς δημιουργίας ἐφημερίδος, τῆς ἁποίας σκοπὸς καὶ φροντὶς θὰ ἦτο ἡ ὑποστηριξις τῶν συμφερόντων, ἡ διαφάνεια των ἀναγκῶν τῆς μικρᾶς μας πατρίδος καὶ ἡ πνευματικὴ σύνδεσις ἐπὶ τ' αὐτὸ τῶν τέκνων της, ὅπου δήποτε καὶ ἂν διαμένουν καὶ ἐφ' ὅσας δήποτε συνθήκας καὶ ἂν εὑρίσκωνται τὰ τέκνα τοῦτα. Ἀναντίρρητος, μάλιστα ὁ χρόνος φαγοβόρος διέρχετε, δὲν παρεμβαίνομεν οὐδεμίαν κίνησιν πρὸς πλήρωσιν τοῦ ἐφημερίδος κενοῦ.

Ἐπειδὴ δ' ἠδυνάμεθα ὅτι ἡ ἔλλειψις αὕτη παρατεινομένη μερικὰς θὰ ἔλεγαν τὰ τοπικὰ μας συμφέροντα, ἠξιώσαμεν εἰς τὴν ἀπόφασιν, ἐφ' ὅσον μεριμνᾶς συνεδόθησαν τὴν τύχην μας νὰ ἐπιφανοποιήσωμεν, νὰ πλουτίσωμεν ἡμεῖς τὸ κοινὸν κενόν.

Καὶ οὕτω προβαίνομεν εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς «Κυθηραϊκῆς».

Ἡ ἐφημερίς μας δὲν ἔχει οὔτε ὀλίγον ἀτομικὴ συμφέροντα, οὔτε πολιτικὴ τοιαῦτα νὰ ἐξυπηρετήσῃ.

Ἐπιδιωκομὲν μόνον ἀνθρώπων ποιοτήτων τὸν τόπον τῶν καὶ διὰ τὴν ὑποστήριξιν τοῦ μόνου ἐνδιαφερομένου, ἕνα μόνον θὰ ἐπιδιώξῃ σκοπόν.

Τὴν ἀνεκτιμήτον σύνδεσιν τῶν Κυθηρίων τῶν ἐν τῇ πατρίδι διαμένοντων μετὰ τῶν ἐν ξένῃ μενόντων ἀδελφῶν τῶν καὶ τὴν ὑποστήριξιν τῶν δικαίων τοῦ τόπου, χάριν τοῦ κοινοῦ τῶν Κυθηρίων συμφέροντος.

Πολιτικῶς ἡ ἐφημερὶς αὕτη δὲν θὰ ἀνήκῃ προσωπικῶς εἰς οὐδένα, ἀλλὰ θὰ ἶσταται πάντοτε ἀδέκαστος κριτὴς τῶν πράξεων ἑκάστης Κυβερνήσεως καὶ θὰ κρίνῃ τοὺς πολιτικοὺς τοῦ τόπου ἀφιγμένους ἀπερλήπτους καὶ σύμφωνα πρὸς τὰς διὰ τῶν τόπου ἀγαθὰς πράξεις αὐτῶν.

Ἐπιζήσωμεν δὲ ἐπὶ τοσοῦτον συνδέκας οὐδένα θὰ εὕρωμεν πολίται, ἀλλ' ἐπὶ πάντες πρὸς σύμπηξιν πολιτικῶν μερίδων καὶ ἐν λοβοκτόνοις θὰ ἐγκαλεσθοῦν καὶ θ' ἀγαπήσουν τὴν ἐφημερίδα μας, εἰς τὰς στήλας τῆς ὁποίας δὲν θὰ εὑρίσκῃ θέσιν παρὰ ἡ ἀλήθεια χωρὶς φόβον καὶ χωρὶς πάθος.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΕΥΧΟΜΕΘΑ...

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀναγνωρίσεων ἐπιβεβαιοῦντα τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν ἐκείνων τῶν ἐπιτάξεων τῆς ἀνωτέρας ἀρχῆς.

Ὁ κόσμος μας, ἐκ τῶν ὧν ἔχουν γνωσθῆ ἕως τοῦδε, μοιάζει ὡς ἐν ἀκρωτήριον τῆς ἐπιφανείας μὲ τὴν ἀλλοῦν εἰς τὸ πλοῖον διὰ νὰ κυβερνᾶται, ἐν ὧν δὲν γνωρίζουν ἐπιβάτες, δὲν νὰ πιστεύωμεν κανεὶς θὰ ἀρχίσῃ νὰ γίνεται γνωστὸς ἄλλος ὡς πρωθυπουργὸς καὶ πολιτικός.

Ἀ.Ο. ἀφοῦ ἀπέκτησε ἐκ τῆς ἀγορᾶς τὸν τὴν ἀνάδειξιν ἀπεφασισμένῃ καὶ ἀνεπίκριτον, ἐν ἀνὰ χερὶ.

Δὲν εἶ δημοσιογράφος νὰ ἐγνωνῆ δὲ ἐκ τὸ πόν τόσον μεγάλο καὶ πολύπλοκον πρόβλημα ὅσον ἡ «Κυθηραϊκὴ» ἀπεπλεύθη τρόπον ἀτιμῶν πρόσβαν καὶ ἀλλοιωσιν.

Ἀκούσε! Τὸ Ταμεῖον δὲν μποροῦσε νὰ ἀπόφῃ πίσω στὸν τρόπο, ἐκεῖ χαστὰ ἀπὸν τὴν ἀπόκτησε καὶ τὸ θεμιστὸ τοῦ.

Ὅπως τὸν ἀδικημένον ἀπὸ τὴ Χώρα, ἀλλὰ τοῦ ἡ Κυθηραϊκὴ κοινωνία ἔχει τὸν. . . Καταγγελθῆν τῆς. Κὶ ἐνθυμοῦνται ὅτι ἀρχὴν τῆς μικρᾶς μας νέας ἀναπλάσεως ἀγνόμενε τὴν τῶν τοῦ ἥρωα, τὸ πρόγραμα ἀποκλεῖ ἀνάλογον ἐνδιαφέρον. ὅτι ταχὺς θὰ κάνῃ τὴν διμόλιν εἰς τὰ ἐγκὶ κάτω ἀπὸ... Κυπριανογόνος.

ΑΝΑΓΚΗ ΕΚΛΟΓΩΝ

Μέν ἔτη περίπου παρῆλθαν, ἀφ' ἧς ἡ Γ' τῶν Ἑλλήνων Ἐθνικὴ Συνέλευσις ἔφερε τὰς ἐργασίας της, καὶ ἐν τούτοις καὶ ὅλον τὸ κοινὸν αὐτὸ διοικημα δὲν κατώρθωσε νὰ ἀναχωρήσῃ οὐδ' ἐν βῆμα πρὸς τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ σκοποῦ τῆς συγκλήσεώς της. Ἐὰν θὰ ἐπιχειρήσωμεν νὰ ἐξετάσωμεν ὅστε τὸν τρόπον καθ' ὃν ἐξελέγησαν οἱ ἀποπειλοῦντες νὰν ἀπόρρεύσωμεν, οὐδὲ τὰς αἰτίας, ἐφ' ἃς διεκρίθησαν αἱ τελευταῖαι ἐν Ἑλλάδι ἐκλογαί.

Ἐπείνο τοῦ ἐνδιαφέρει εἶναι τὸ ὅτι ἡ χώρα κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην περίοδον χειμαζεται δεινῶς, κυβερνᾶται δὲ αὐταιρχικῶς ὑπὸ μιᾶς μόνον πολιτικῆς μερίδος, χωρὶς οὐδεμία σοβαρὸν ἔλεγχον, διότι οἱ ἀντιπολιτευόμενοι τὴν Κυβέρνησιν πολιτικοὶ ἡγέται ἀποφόντες τὸν ἐκλογὼν δὲν μετέχουν τοῦ Κοινοβουλίου.

Ἀναγκὴ πάσα ἐπιβάλλει ἡ Ἐθνοσυνέλευσις, ἀναλαμβάνοσα τὸ ἔργον τῆς ἀναθεώρησεως τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς χώρας, νὰ διαλυθῇ, νὰ κηρυχθῇ δ' ἐκ νέου ὁ λαὸς εἰς νέας ἐκλογὰς ἐλεύθερας ἐλεεινὰς καὶ ἀνεπηρεάστους, ἵνα ἐπιλεξῇ τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ.

Εἶναι κοινὴ ἡ ἀποψὶς ἡ πραγματικὴ ἰσχὺ γνώμη καὶ ἀπόδειξὶ Κυβέρνησις, ἡ ὁποία, ἐγκύρως τις ἰσχὺς γνώμη ἀντιμετωπιζόμενοι, θὰ δύναται νὰ ἐκτυποσωσῇ τὰ Κράτος ἐν τῇ ἔνῃ καὶ νὰ προκαλέσῃ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα ἐπιφανῆς.

*Ἀλλὰ, ἀφοῦ ἐν ἀποφῇ

ΕΝΙΣΧΥΣΑΤΕ ΤΑ Τ. Ε. Π. ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Η «Κυθηραϊκή» εκφράζει την εξαιρετικήν ικανοποίησιν αυτής και πάντων των συμπατριωτών της ιδιαιτέρας μας πατρίδος, διά την μελετωσαν και προαγωγήν των οποίων δεν θέλει σκυνησει κηρυνεύμενη, από τής εφαρμογεσεως αυτής αρχεται αναπτυσσουσα τα κατά την αντιλαμψιν αυτής συντελεστικα εις την ευημερειαν και προαγωγην τοῦ τοπου μας, και επειδη μεγιστον αγαθον θεωρεί τήν εὐδοκιμησιν και προαγωγην τῆς εκπαιδεύσεως πηγής τῆς εὐδαιμονίας των ἐτόμων, προτασσει τὸ περὶ ἀνιχνεύσεως των Ταμείων Ἐπαιδευτικῆς Προνοίας κεφαλαιον διὰ τὴν πραγμάτωσιν τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ, ἐν ἀπορριψει ὅτι ἐσονδήποτε καὶ ἂν εἶναι καλὴ ἡ ἐν τοῖς σχολείοις μας διδασκαλία ,δυνηθήποτε φιλότιμοι καὶ ἐργατικοὶ καὶ ἂν ὦσιν οἱ καθηγηταὶ τῆς ἐν τῇ πατρίδι μας ἐκπαιδεύσεως, ἀδύνατος ἡ πρόοδος τῆς μαθητιώσης νεολαίας ἄνευ τῆς ὑπάρξεως διδακτηρίων κατηρτισμένων ὅλα τα στοιχεῖα. ἀτινα ἡ ὑγιεινὴ ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῆς παιδαγωγικῆς ἀπαιτεῖ καὶ καταλλήλων διδακτικῶν ἐπίπλων καὶ σκευῶν.

ΟΟΟ

Διὰ τοῦ νόμου 2112 ἱδρύονται κατὰ σχολεῖα εἰδικὰ Ταμεῖα, καλούμενα «Ταμεῖα Ἐπαιδευτικῆς Προνοίας». ἀτινα κύριον σκοπὸν ἔχουσι τὴν ἵδρυσιν σχολικῶν κτιρίων καὶ τὴν ἐπισκευὴν καὶ συντήρησιν τῶν ἤδη ὑπαρχόντων, ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῆς προμηθείας τῶν καταλλήλων ἀπὸ ὑγιεινῆς ἀπόψεως διδακτικῶν ἐπίπλων καὶ σκευῶν. Ὁ αὐτὸς νόμος προνοεῖ καὶ περὶ τῶν ἐπόδων τῶν Ταμείων τούτων.

Ἐπειδὴ ὅμως, λόγῳ τῶν σημερινῶν δεινοτάτων συνθηκῶν, ἀποτόκων τοῦ ὀλεθρίου ἐξωπολεμικοῦ πολέμου, ἐπῆλθε τοῦτο μὲν δυποτίμησις τῆς νομισματικῆς μας μονάδος, τοῦτο δὲ ἀκατάσχετος τῶν τιμῶν πάντων καὶ τῶν ἐργατικῶν, καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀρωγὴ τοῦ Κράτους πρὸς ἀνίχνευσιν τῶν ὡς εἰρηται Ταμείων καθίσταται ἀνέφικτος συνεπείᾳ τῶν πολλαπλῶν αὐτοῦ μεταπολεμικῶν ὑποχρεώσεων, πρὸς ἃς δυσκόλως ἀνταποκρίνεται, καθίσταται ἀδύνατος ἡ ἐντὸς ὀργύιου χρόνου οἰκονομικὴ εὐρωστεία αὐτῶν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ δύνανται ταῦτα νὰ ἐπιληφθῶσι τοῦ σκοποῦ των. Εἰς τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν καὶ μόνην τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν ἀφίεται ἐλεύθερον τὸ σταθῆναι τῆς ἀνεργείας καὶ ἡ εὐγενὴς ἀπλῶς ὑπὲρ εὐδόξου τοῦ σκοποῦ τῶν Τ. Ε. Π., οἵτινες δὲν βρέπει νὰ διστάσουν προκειμένου διὰ τὴν αὐθορμήτου συνεισφορᾶς των πρὸς ἀνίχνευσιν τῶν Τ. Ε. Π. τῆς κοινότητός των νὰ συντελέσουν εἰς τὴν ὑπάρχουσαν τῶν τοιούτων τῶν διὰ τῆς ἀφιερώσεως καταλλήλων ἀπὸ ὑγιεινῆς καὶ παιδαγωγικῆς ἀπόψεως διδακτηρίων.

Οὗτοι πολυτιμότερον τῆς ὑγείας τοῦ ἀτόμου καὶ ὑπὲρ ταύτης ὀφείλουσι πάντες νὰ συνεπιλάβωσι. Ἡ λαμπροτέρα καὶ εὐκοσμοτέρα ἡλικία τῆς ἐξελίξεως τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ παιδική. Κατ' αὐτὴν αἱ σωματικαὶ καὶ ψυχικαὶ ἰδιότητες ἀυξανονται ἐν τῇ ἐξελίξει των. εἶναι δὲ γνωστὸν εἰς τοὺς ἀγγλοσαξονικοὺς περὶ τῆς ψυχολογίας τοῦ παιδὸς, ὅτι πάσαι αἱ ἰδιότητες αὗται δὲν ἐξελίσσονται ταυτοχρόνως, ἀλλὰ ἐκβαλλὸν καὶ κατ' ἄλλην, παρουσιάζουσι ἄκρον σπουδὴν καὶ ἐπιμονὴν, γοργὴν, ἐπιμελὴν, σταθερὰν καὶ πάλιν γοργὴν κ.τ.λ. ἐξελίξεις καὶ ὅτι ἐξαιρετικόνεκ μιας καθεμίας ἑτέρα καὶ ἐπιπλέον οἱ διάφοροι ψυχολόγοι συμφωνοῦσιν ὅτι κατὰ τὸ 20 - 25 ἔτος τῆς ἡλικίας ἐκάστου ἄτομου παρατηρεῖται ἡ σωματικὴ καὶ ψυχικὴ ἐξέλιξις αὐτοῦ. Δὲν εἶναι δύσκολον νὰ ἐννοήσωμεν τὴν σημασίαν, ἣν ἔχει δι' ἑκάστου ἡ ἐρευνὰ περὶ τῆς ὑγείας τῶν παιδῶν, ἵνα οὗτοι διὰ τοῦ ἀρίστου οἰονεὶ θερμοκηπίου τὴν ἐξέλιξίν των.

Ἡ μεγαλυτέρα δὲ ὑπηρεσία, ἣν παρέχουσι εἰς αὐτοὺς, εἶναι καὶ ἡ ἐν καταλλήλοις σχολικοῖς κτιρίοις παρακονὴ τούτων.

Καὶ ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία ἐκκαλεῖται πάντα ἀπὸ ἀπόψεως γνώσεων καὶ μεθόδων. Ἐκεῖ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως διδακτηρίων εἶναι ἡ τῶν παίδων ἀνατροφή. Περιορίζουσι τὸν παῖδα ἐντὸς τῶν σχολείων ἀναγκάζουσι ἐπ' αὐτὸν τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς φύσει θείας καὶ ἀναπτύξεως συμφώνως πρὸς τὰς φυσικὰς του προδιαθέσεις καὶ ἐπιτάλλουσι τοῦτο δυλαχεῖν ξένον, πρὸς ὃν ὀφείλει νὰ ὑπακούῃ τυφλῶς.

Φυσικὸν εἶναι ἡ ἀποτυχία ἑκάστου τοῦ προαγωγικοῦ εἴδους τοῦ παιδὸς καὶ ἡ μετάβασις εἰς τὸν σχολικὸν τοιοῦτον, τὸν ἐπὶ τῇ ἐκκοπῇ ὡρισμένου σχεδίου καὶ ὡρισμένου σκοποῦ χωρουντα, νὰ ἀποτελεσῃ ἀποφασιστικὴν ἀλλοιωσιν εἰς τὴν καθόλου ἐξέλιξιν αὐτοῦ ἀποφασκε κωλύματα νὰ παρεμβάλῃ εἰς αὐτὴν.

Τὰ ἀλλοπτικὰ ἀποτελεσματα μιᾶς τοιαυτης ἀλλαγῆς του καθόλου βίου τοῦ παιδὸς ποσον ἀντονα θὰ καταστῶσιν, εὐκόλως δυναταὶ τις νὰ φαντασθῇ, ἐν τῷ παῖδι περιορισωμεν εἰς διδακτήριον ἀνθρωπινὸν καὶ εἰς διδακτικὰ ἐπίπλα σκολιωνοντα τὰ διαφορα μελη τοῦ σωματος του.

Καὶ εἶναι ἐπιτακτικὴ ἡ ἀνάγκη τῆς εἰς τὸ σχολεῖον φοιτήσεως ἑκαστου ἀτομου. Εἶναι ἀνάγκη ἐπιτακτικὴ ἡ ἀγωγὴ, δι' ἧς καὶ μόνης τὸ ἄτομον θὰ ἐξαρθῇ ὑπερανω τῶν σήμερον ἀρχουσῶν ἀντιλήψεων καὶ τῶν συνθηκῶν τοῦ βίου, τῶν ἀπὸ τοῦ ὀλεθρίου πολέμου καὶ ἐντεῦθεν δημιουργηθεισῶν.

Ἐν ἐποχῇ, καθ' ἣν κυριαρχεῖ ἡ ἰδιοτελεια καὶ ὁ πόθος τῆς ὑλικῆς ὠφελείας, ἡ ἐπὶ ἀπόλαυσις τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν εἶναι νὰ γε. ἐάλλη τὸν ἄνθρωπον εἰς ὃν ὅμοιον μὲ κτῆνος, τὸ σχολεῖον εἶναι ἐκεῖνο, ὅπερ φροντίζει νὰ καθαίρῃ τὴν συνείδησιν τῶν παίδων καὶ καλλιεργῇ τὰ ἐν τῷ ἄθθει τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς ἐγκρυπτόμενα ἐσθότερα ἐνστικτα. Καθ' ἣν ἐποχὴν οἱ πάντες συγκεντρουνται περὶ τὸ ἴδιον ἔγω καὶ ἔκαστος τείνει νὰ ἀγνοῇ τοὺς περὶ αὐτὸν ζόντας, τὸ σχολεῖον εἶναι ἐκεῖνο, ὅπερ θεραπεύει τὰ συναθητικὰ συναισθήματα τῶν παίδων καὶ χαράσσει ἐν τοῖς ψυχαῖς αὐτῶν τὴν ἰδεαν, ὁποιος θυσιζῶσι μέρος τοῦ ἰδίου ἐγὼ χάριν τῆς εὐδαιμονίας τῶν λοιπῶν.

Ὁ ἄνθρωπος ἀρίμενος εἰς τὴν φυσικὴν του ἐξέλιξιν καὶ ἀνάπτυξιν δεν εἶναι ἐυνατὸν νὰ ἀναπτυχθῇ ἀμφονως τῶ ἰδεῶδες ἐκεῖνο, πρὸς ὃ ἡ ἀγωγὴ τεινει. Μόνον διὰ τοῦ σχολειου θὰ διαπλασθωσι οἱ παῖδες εἰς ἠθικοὺς χαρακτῆρας. Κατὰ πάντας τοὺς αἰῶνας οἱ μεγιστοι των παιδαγωγῶν ἐνόησαν τὴν ὀλίστην τοῦ σχολειου ἀποστολὴν, ἐυνεπῶς καθίσταται ἀπαραιτητος ἡ ἵδρυσις ἀρμοδιων διδακτηρίων, ἀφοῦ ἀνάγκαι πρωτοβάθμιοι εἶναι ἡ εἰς αὐτὰ παραμονὴ τοῦ πλείστου τῆς παιδικῆς ἡλικίας τῶν ἀτόμων.

Εὐτυχῶς εἰς τὴν ἐπαρχίαν μας τὰ πλεῖστα τῶν διδακτηρίων, ἀνεγερθέντα ἐπαναλαμβ τοῦ κληροδοτήματος Σαγγρεδ, στοχοῦν πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ὑγιεινῆς.

Πολλὰ ὅμως τούτων ἐγουσιν ἀνάγκην ταχείας ἐπισκευῆς, πλὴν δὲ κοινοτήτων τῆς ἰδιαιτέρας μας πατρίδος τὰ σχολεῖα, ὄντα οἰκήματα ἰδιωτικὰ, πορρω ἀπέχουσι τοῦ νὰ ἐκανοποιοῦσι τοιαῦτα, κατὰ κανὸν δὲ καθίσταται ἡ ἀνάγκη τῆς ἱδρύσεως νέων, συμφώνως τοῖς ἀπαιτήσεσι τῆς ὑγιεινῆς.

Τὰ Τ. Ε. Π. ἔχουσι αὐτὸν τὸν σκοπὸν. Οἱ πόροι των ὅμως, ἀνεπαρκεστατοι, καὶ θὰ ὦσι τοιοῦτοι ἐπὶ μακρότατον χρονικὸν διάστημα. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως τὰ τέκνα τῶν συμπολιτῶν μας θὰ φοιτῶσι εἰς τὰ σχολεῖα.

Ἐπομένως συνιστῶμεν τὴ ὅλων τῶν συνδέσμων τῆς ψυχῆς μας τὴν ἀνίχνευσιν τῶν πόρων τῶν Ταμείων τούτων δι' ἐράνων καὶ πανοῦλων θορεων, ὅπως τὸ κυριοτερον ἐπιλαμβῶσι τοῦ ἔργου τῆς ἀνεγερσεως νέων διδακτηρίων, ὅπου τοιοῦτα ἀνεπαρκῆ λειτουργοῦσι καὶ, ἐν ὅσῳ ἐπαρκεῖ τὸ κληροδοτήματος Σαγγρεδ ἱδρυθέντων τοιούτων σχολικῶν κτιρίων, ἀποτελεσθῶσι τὰ γεγονοτα αἰσθήσεως ἐπιμονῆς ἢ μεταρρυθμισεως.

Εἶναι εὐτύχημα ὅτι, τόσον οἱ ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ μας πατρίδι συμπλέκει ἐνδιαφόντες ὅσον καὶ οἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ τοιοῦτοι, εὐμενῶς, ὥστε ἐν πόσοι νὰ ἐκκρίσεις ἐπιλαμβανόμενοι τοῦ ἱερου τούτου ἔργου ἀναγκαίου τοῦ ἐθνους μας, προαγωγῆς καὶ πρὸ παντὸς τὴν ὑγιεινὴν τῶν ἰδίων αὐτῶν τέκνων.

Γ

ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΙΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΠΡΟΦΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ „ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ"

(Ἀκολουθεῖ)

ΠΕΝΘΙΜΟΣ ΣΤΗΛΗ

Ἐκείνος ἀπὸ τοὺς ἑκατὸν ἑξηκοντέτεις ἀνθρώπους τοὺς ὁποίους τρεῖς ὁλόκληρους μῆνες ἀπὸ τρεῖς, μετὰ τὸν ἐπιφανῆ Βασιλέα καὶ ἄρχοντα τοῦ πάντα ἀπὸ κοντὰ μας ὁ ΚΟΣΜΑΣ ΚΑΣΤΡΙΤΙΟΣ, ἔγκυος τοῦ ἀεθανοῦν ἀγάπης Κοσμᾶ Κοντολέοντος.

Σπαλάζοντες βάθοῦμε στὴ τοιαυτὴ κοιβὸς τῆς οἰκογένειας τοῦ, εὐχόμεθα ν' ἀντλήσουν παρηγορίαν ἀπὸ τὴν συνοικεσίαν τῶν ἀνεξιχνιάστων βουλῶν τοῦ ὑψίστου, κρατοῦντες, ὅτιος ἄλλοι μας, τὴν ἀνάμνη τοῦ ἀλησμόν.

Ὁ ἐξαδελφός του

ΟΟ

Πρὸ μακροῦ χρόνου ἐπαντήσαμε τὸ τῶν ὁ Λάμπρος συμπολίτης Γ. Παυλάκης. Ὁ μεταστὰς ἀπόλαυε ἀγάπης ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης ἀπὸ ὅλων των κατοικων τῆς νήσου μας. Ὁ εὐτυχὴς οὗτος πατὴρ, ἀναθρέψας τὰ τέκνα του καλὰς καὶ ἀποκαταστήσας ταῦτα ἀξιοπρεπῶς, ἠρθάνετο ἐπιστον εὐχαριστημενον, ὅτε τοῦ ἤλθεν ἡ θλιβερὰ εἴδησις τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ του, ἀφοῦ ἐξελθόντος τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς Εὐελπίδων, φανερῶνεται εἰ, τὸ πεδίον τῆς τιμῆς.

Ἔκτοτε ἔφθινε καὶ τὸ μακρὸν ἔνθλῶν πρὸ ἡμερῶν. Τὴν κηδείαν του, μεγαλοπρεπῆ καὶ ἐπιβλητικὴν, παρηκολούθησε πᾶς κόσμος. Εἰς τοὺς οἰκείους τοῦ μετασταντος ἡ «Κυθηραϊκὴ» εὐχεται ὁλοψύχως τὴν ἐξ ὕψους παραμυθίαν.

ΟΟ

Πάσχων πρὸ πολλοῦ ἐκ καρδιακοῦ νοσήματος, καθ' ὃ δεν ἤρχισε τὰ φθίνε τῆς ἡλικίας, ὅτε αἱ ἐπιδιωκόμενοι ἀρμοδιοῦν οἰκείων, ἐξεπέμφθη πρὸ ἡμερῶν εἰς τὴν ἐν Μυκονίοις ὁ Βαο. Φωτεινός. Ὁ μετασὰς ἠγαπᾶτο καὶ ἐξεπιμᾶτο ἀεόντως διὰ τὰ ὀλίγα χαρίσματά του, δι' ὧν ἡ ἡδοὺς τὸν εἶχε τρισεῖσι.

Τὴν κηδείαν του παρηκολούθησαν ἀπαντες οἱ συγχωριανοι του καὶ οἱ ἐπίσημοι τῶν Κυθήρων.

Στελλόμενοι τοὺς οἰκείους τοῦ μεταστάντος καὶ ἰδιαιτέρως τὸν ἀδελφόν του κ. Γεώργιον Φωτεινόν, καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου, εὐχόμεθα αὐτοὶς τὴν ἐξ ἔγους παραμυθίαν.

ΟΟ

Μία ἀκόμη ἐλλειπὴ ἀωρὶ ἡ, εἰς ἀκόμη θυμεκμαρτυρος συμπολίτης μας καὶ ἐλλείπος ἐμπτίμων, ὁ Ἰωάννης Κοντολέων, ἐξέλιπε. Ὁ γάνκὸς ἄνθρωπος, ὁ ὀξέστατα ἐνδοια ψυχάνας, ὁ κάλος ἀιὼς ὁ παρακόμος καὶ ἀόκος ἐπάρξεις, ὁ ἱκανὸς τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα καὶ λόγον τῶν ἀγίων τῆς πατρίδος του, ἔθοῦσε ἀκριμάτος ῥαθεία, ἀπεφὰν τοῦ κόλεου του καὶ ἔξω τῶν ἀστθῶν, ἐγ' ἃς εἶχε ἴδει. Ἡ κατασπορὴ τῆς Σμύρνης, εἰς ἣν εἶχεν ἀναδειχθῇ καὶ ἡν διὰ τῆς ἀμέσοῦς του εἶχε τιμήσει, ἐπῆρξε δι' αὐτὸν πλῆγμα ῥαφέταιον, κατὰ τοῦ ὁποίου οὐδὲν ἠδυνήθη νὰ ἰαχθῇ. Κάθε ἡμέρα παρεχωρεῖτο τὸν εὐρίσκε μαρκὸς ἠθίνοτα, μέχρις ὅτου τέλος ἔδοῦσε διὰ παντὸς μὲ τὴν πεφαν νοσταλγίαν εἰς τὴν καρδίαν.

Ἡ «Κυθηραϊκὴ», ἐκφρασαλοῦσα τὴν θλίψιν ἐλων τῶν Κυθηρίων, φαίνει τὸν πόνον τοῦ ἐκλείψαντος συμπολίτου μὲ τὸ συνοδευόμενα ρόδα τοῦ Ἀπρείλου καὶ τὰ δάκρυα τῆς ἐπικηρυνοῦς ἀδένης του.

Ὁ ἀποθόσας ἀωρὶς Ἰ. Κοντολέων δι' ἰδιωτικῶν διαθήκης του, γραφείσης τὴν 17 Δεκεμβρίου 1923 ἐὰν τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βερκαφίου 6 οἰκίαν του καὶ δημοσιευθείσης ἐπὸ τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν ἐπ' ἀριθ. 462, ἐκληρονόμησεν ἅπασαν τὴν κινητὴν του περιουσίαν, συνισταμένην ἐκ χρεωστικῶν καὶ μετοχῶν διαφόρων ἑλλήνων καὶ Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν, εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον, λόγῳ τοῦ ὅτιος ὅπως διὰ τῶν τόκων αὐτῆς ἐκπαιδεύηται εἰς Εὐρώπην καὶ κατὰ προτίμησιν εἰς Γαλλίαν, εἰς φοιτητὴς τῆς ἰατρικῆς ἐκ τῶν ἐνταῦθα ἰατρῶν ἀπόφοιτος.

ΟΟ

Εἰς τὸ χωρίον Κερκάδο ἐτάφη πρὸ μηνὸς ὁ κάλος συμπολίτης Ἱερ. Μόντος. Εἰς τὸν ἀνιόνος τοῦ μεταστάντος ἡ «Κυθηραϊκὴ» εὐχεται τὴν ἐξ ὕψους παραμυθίαν.

Τύποις «ΣΦΕΝΔΟΝΗΣ»
Μάτωνος 8 - Ἀθήνησι.

ΜΗΝΑΣ ΚΑΨΑΝΗΣ

Πλήρης ἡμερῶν ἀπεβίωσε καὶ ἐκηδεύθη πρὸ ἡμερῶν ὁ ἀγαθὸς συμπολίτης καὶ Δημοτικὸς Σύμβουλος Ἀθηναίων Μηνᾶς Καψάνης.

Ἡ «Κυθηραϊκὴ», πλοθυνομένη βαθυστόχνον, ἐξ ὁποίων ὁ θάνατος του ἀφιστε τόσον εἰς τὴν οἰκογένειάν του ὅσον καὶ εἰς τὴν κοινωνίαν, ἐκφράζει πρὸς ὅλους τοὺς πενθοῦντας συγγενεῖς καὶ φίλους του θερμὰ συλλυπητήρια καὶ ῥαίνει τὸν τάφον του μὲ τὰ θερμὰ δάκρυά της.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἀρραβῶνες

Εἰς τὸ χωρίον Καλλιπεριάνικα ὁ κ. Ν. Λουμαντὸς μετὰ τῆς δίδος Μαρίας Σάμου ἐμνηστεύθησαν. Εὐχόμεθα ταχειαν τὴν στέψιν.

*

Γάμοι:

Εἰς τὸ χωρίον Στραπόδι ἐτέλεσε τοὺς γάμους των ὁ συμπολίτης κ. Ἀρτεμ. Καλλιγρ. μετὰ τῆς δίδος Ἑλένης Ἐλευθερίου. Βίον εὐτυχῆ.

Ἐκ Σίδνεϋ πληροφορούμεθα ὅτι ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ συμπολίτου μας Χ. Δηλιαδέρη μετὰ τῆς ἐκ Καστελλουζίου δίδος Αἰκατερίνης Θ. Θεοφίλου. Ἡ «Κυθηραϊκὴ» εὐχεται βίον εὐτυχῆ.

*

Γεννήσεις

Εἰς τὸ χωρίον Φυάτσια ἡ σύζυγος τοῦ συμπολίτου κ. Κωστῆ Ι. Παυλάκη ἔτεκε τὸν πρῶτον βλαστόν, ἄρρεν. Νὰ τῆς ζήσῃ. Εἰς τὸ ἴδιον χωρίον ἡ σύζυγος τοῦ συμπολίτου Γεωργ. Α. Πετροχείλου ἔτεκε τὸν πρῶτον βλαστὸν θῆλυ. Νὰ τῆς ζήσῃ.

Εἰς τὸ χωρίον Τσικαλαρία ἡ σύζυγος τοῦ συμπολίτου κυρίου Ἀνδρ. ... ἐγεννήσεν θῆλυ. Νὰ τῆς ζήσῃ.

Εἰς τὸ χωρίον Κυπριωτιάνικα ἡ κ. Φρατσίου κορὴ Ἀγάπη Μιχαλάκαινα ἀνέδειξαν ἐκ τῆς κολυμβήθρας τὸ θυγάτερον τοῦ συμπολίτου Παύλου Κυπριώτη, ὀνομάσασα αὐτὸ Καλλιόπην. Εἰς τὸ τοῦς γονεῖς καὶ τὴν ἀνέδιξον εὐχόμεθα νὰ τῆς ζήσῃ.

*

Βαπτίσεις

Εἰς τὸ χωρίον Λουρεντιάνικα ἡ κυρία σύζυγος τοῦ συμπολίτου κ. Μάρκου Θ. Πετροχείλου ἀνέδειξαν ἐκ τῆς ἱερᾶς κολυμβήθρας τὴν δευτέραν τοῦ συμπολίτου κυρίου Ἀριστείδη Λουρέντου, ὀνομάσασα αὐτὴν Χρυσίνα. Ἐπιγελόσθησε γένεν τριακόσιοτο. Εἰς τοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς καὶ τὴν ἀνάδοχον εὐχόμεθα νὰ τοῦ ζήσῃ ἡ Χρυσίνα των.

Εἰς τὸ χωρίον Ἀλέπαινα ὁ συμπολίτης κ. Μάρκος Θ. Πετροχείλος ἀνέδειξαν ἐκ τῆς κολυμβήθρας τὸν υἱὸν τοῦ συμπολίτου Γεωργ. Κ. ... ὀνομάσας αὐτὸν Μανόλην. Εὐχόμεθα νὰ τοῦς ζήσῃ.

Εἰς τὸ χωρίον Φυάτσια ὁ συμπολίτης κ. Π. Πετροχείλος ἡ Στρατίνος ἀνεδέχθη ἐκ τῆς κολυμβήθρας τὸν υἱὸν τοῦ συμπολίτου Ἀθανασίου Ἡ... Νὰ τοῦς ζήσῃ.

Εἰς τὸ ἴδιον χωρίον ἡ κυρία Βασιλεία Ἰω. Πετροχείλου ἡ Μανάτη ἀνεδέχθη ἐκ τῆς κολυμβήθρας τὸ θυγάτερον τοῦ συμπολίτου μας Λαζάρου Πετροχείλου. Εἰς τοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς καὶ τὴν ἀνάδοχον εὐχόμεθα νὰ τοῦς ζήσῃ.

Ὁ κ. Ἀθανάσιος Σαραντόπουλος ἀνεδέχατο ἐκ τῆς ἱερᾶς κολυμβήθρας ἐν Πειραιεῖ τὸν 12ον υἱὸν τοῦ συμπολίτου κυρ. Ἐμ. Κοντολέοντος, ὀνομάσας αὐτὸν Σαράντον. Εἰς τοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς καὶ τὸν ἀνάδεχτον εὐχόμεθα νὰ ζήσῃ ὁ Σαράντος τοῦ.

ΑΦΙΞΙΣ ΣΥΜΠΟΛΙΤΟΥ

Πρὸ χρόνου μακροῦ ἀγέκετο εἰς Κύθηρα ἐξ Ἀμερικῆς ὁ συμπολίτης κ. Μάρκος Θ. Πετροχείλος μετὰ πολυτίμου ἀποσκευῆς.

Ὁ συμπολιτής ἀνεγκρεῖς καὶ φίλος τῶν τὸν ἐπαινεῖται μετὰ χαρᾶς. Ὁ ἐν λόγῳ συμπολίτης Μ. Θ. Πετροχείλος, ἐνεκα ἀκόμος μεταῖν τῆς πατρίδος, ἤγαν εἰς τὸν Νέον Κόσμον, εἰργάσθη αὐτὸ ὅλον καὶ ἐξασκήσας ἀφιερωμένος ποτε τὰ ἀποκτῆσε κοινὰ ἐκαν καὶ ἀρκετὰ χρήματα. Κατὰ τὴν ἀγκρ ἀφιμαν διαμονὴν του εἰς τὰ Φυάτσια ὁ ἀγαθὸς συμπολίτης δὲν ἔπαυσε τοῦ νὰ βοηθῇ χρηματικῶς τοὺς πτωχοὺς.

Πρόκειται δὲ ἐδιαίτερον περὶ τὰς 10 χιλιάδας δραχμὰς διὰ τὴν ἔλαμψιν τοῦ ἐν Ἀγκυρᾷ Σχολείου Φυάτσιον, ἄλλα τόσα δὲ διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἑνὸς καταστήματος Νεκροταφείου. Τοιαῦτα ἀγαθοποιοῦν καὶ ἀγαθοποιοῦν πνεύματα ἀποτελοῦν τίτλους τιμῆς διὰ τὴν ἔνοικον καὶ γενικὸν τιμὴν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΚΩΝ ΚΥΘΗΡΙΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐσωτερικοῦ ἐτησία . . . . . Δρ. 50
Ἀμερικὴ . . . . . Δολλάρια 6
Αὐστραλία . . . . . Λίρας ἤ γ. Λ 1)-
Ἀγγλίας . . . . . Γ. Λ. 50

ΓΡΑΦΕΙΑ : Μέσοχος 3
Πειραιεὺς Πειραιεύς
Ἀρχισυντάκτης : Ι. Γ. ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟΣ

ΤΟ ΓΗΡΑΣ

Ἀπὸ πολλοὺ χρόνου διὰ λόγους ἀκατονομάστου σκοπιμότητος εἶχα γράψει εἰς Κύθηρα, ἔνθεν μὲ ἔλεγαν οἱ γέροντες, χωρὶς νὰ προξενῶ εἰς ἐμὲ τοῦτο οὐδεμίαν ἐνδοιασμόν. Ἐγνώριζα ὅτι πᾶς λόγος, ἀπὸ τὸν ὁποῖον λείπει τὸ πράγμα, δὲν εἶναι ἄλλο παρὰ μία ἀνοησία, ἕνα ψέμμα, καὶ ἐξέλαμπε εἰς αὐτὸ μόνον ὅτι ὑπάρχουν ἄνθρωποι λατρεύοντες τὸ ψεῦδος, χαίροντες εἰς τὴν ἀπάτην καὶ ἐργαζόμενοι εἰς τὴν κακοήθειαν.

Δυστυχῶς οἱ χρόνοι τοῦ ψεύδους παρέρχονται καὶ ἐκείνοι τῆς ἀληθείας ἐπιφανοῦται. Ὅλοι τότε μοῦ ἀπέδειξαν πρώτους καὶ ψευδῶς ἀτυχῆ τώρα εἶναι πραγματικότης καὶ ἀλήθεια. Ναί, τώρα εἶμαι γέρων μάλις τώρα ἐννοῶ τὸ τοῦ προφήτανακτος «καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν ὡσεὶ ἐξδομήκοντα καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος». Δὲν μοῦ ἐπῆλθε δὲ ποτὲ ἡ ἰδέα νὰ διορθώσω τὰ ἀδιάσωστα. ν' ἀνιερέσω τ' ἀναναίρετα καὶ νὰ παρέδω ὡς πραγματικότητα ὅ,τι πέραν αὐτῆς εἶχε, ἤτοι τὴν ἀλήθειαν, μόνην εἰς τὴν ζωήν μου ἀφέγγουσαν.

Καὶ ἔσον μὲν ἀφορᾷ τοὺς πόνους, εὐτυχῶς ἔγεινα ἰατρός, καὶ τοὺς ἀποφεύγω, τοὺς παρακάμπτω, καὶ τὸ σφρίον καλὰ-καλὰ δὲν τοὺς ἐγνώρισε ἀκόμη, ὅσον δὲ ἀφορᾷ τοὺς κόπους, κατὰ νόμους μὴ νοητοὺς, καὶ τούτων μόγις τοῦδε δὲν ἐξοκείαστα τὸ πεστήριον, βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον καὶ δὴ ἀνεν κόπου τὴν μίαν κατόπιν τῆς ἄλλης αἴρω τὰς ἐπὶ τοῦ κόσμου τούτου ἀγκύρας τῆς ζωῆς, καὶ ἐπιτέλοῦ ἀδιάφορος καὶ ἀπαθὴς εἰς τὰ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ τελούμενα. Πρὸς τί ν' ἀπελπίζωμαι; Εἰς τίβεξας; Ὁ χρόνος πᾶς ἀποδεικνύει ἀπάτας, πλάνας, ψεῦδη, εἰς πλάνας; Εἶναι ὄντως ἀρκαστα τοῦτο εὐφραστον ζωΐνος εἰς τὴν ὀστρεκτὴν, νεκρωτικὴ ὁμοιο μόγις ἀλήθειαν τῆς ζωῆς, ἐνῷ ἐὰν εἶναι ἐκπεφυτευμένα ἄρτια, ἡ ὁ ἄνθρωπος δὲν τὰ θεωρεῖ τοιαῦτα.

Ἀλλ' ἐὰν αἱ σχέσεις τῶν ὑλικῶν σχέσεων τῶν ἀνθρώπων, εἰς ὁμοιόμορφα μὲ παρέχουσιν εἰκόνας θαυμαστὰ καὶ ἐκπλαστικὰ, ἀσύλληπτος βεβαίως ἀποδείκνυε ἡ εἰκὼν αὐτοῦ τοῦτου τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ οὐσίᾳ τῆς δημιουργοῦ τῆς ἰδέας αὐτοῦ, ἐν τῇ εἰκόνι τοῦ ὁποίου ἐμφαίνει τῆς ἀπικοινωνίας καὶ πρόπιος αὐτοῦ οὐχὶ μετὰ τῆς ὕλης, ἀλλὰ μετ' αὐτοῦ τοῦ τελείου, μετ' αὐτοῦ τοῦ θείου, ἤτοι τῆς ὕλης.

Ἐν τῇ ἰδέᾳ τῆς περιφερείας τοῦ κύκλου ὑπάρχει ἡ ἰδέα τοῦ εὐθέος ἕκαστον σημεῖον τῆς περιφερείας τοῦ κύκλου ἀποδείκνυε τὴν σχέσιν τοῦ εὐθέος ἤτοι ἀπέχει τὸ δίκαιον μὴ ὂν αὐτὸ τοῦτο τὸ δίκαιον, μετέχει τὴν ἀληθείας μὴ ὂν αὐτὴ αὐτὴ ἡ ἀλήθεια.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ζωὴ εἶναι κύκλος, ἔχει τὴν περιφέρειαν αὐτῆς, ὡς ὅλη ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐν τῇ γῇ ἐπικεφγεται. Ὡς οὖτοι τὰ σημεῖα τῆς περιφερείας τοῦ κύκλου ἐκφαίνει, ἐν ἕν ὅσον τὸν κατ' ἄνθρωπον κόκλον τῆς ζωῆς χαράσσει, τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἀλήθειαν ἐκφαινομένην διὰ τῶν σημείων αὐτοῦ, ἐν πραγματικότητος ἐκ τῆς ζωῆς αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Ἀλλ' ἐὰν ἡ ζωὴ εἶναι ἀρθρωτὸς ἐστιν, ἐὰν ὡς γεκάστοτον τὴν περιφέρειαν τοῦ κύκλου τῆς ζωῆς, ἀποδείκνυε κίνησις ἡ ὑπὸ ἡ κατ' ἄνθρωπον, ἡ μόνη μετέχουσα διὰ τῆς ὕλης καὶ μόνη μετέχουσα καὶ ἐν ὅσον μετέχει τῶν σημείων τοῦ κύκλου τῆς ἰδέας τοῦ εὐθέος, τοῦ δικαίου, τῆς ἀληθοῦς, ἐκδιωκόμενα εἰς πραγματικότητα καὶ συλλόγοντα εἰς τὴν τελειότητα, ἡ ἐν τῇ ἐπίτευξιν τοῦ κλεῖθοῦ προσεγγίζει ἄνθρωπος, ἀπεδείκνυε ἐπικεκαλεῖ εἰκόνα τῆς ἐξανάστασεως, καὶ ἐν τῇ πραγματικότητα ἐν τῇ πραγματικότητα ἐν τῇ ἐν μιᾷ εἰκόνι εἰς τὴν ὅλην τὰ ἀνθρωπος.

Ἐὰν εἶναι ἡ ἄνθρωπος ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἐπὶ τῆς Γῆς τὸ γήρας. Ὅλα ἡλίκιν, οὔτε τέρμα, οὔτε χαρὰν κατ' αὐτὸ ἔχει ὁ ἄνθρωπος, ὡσεὶ χαρτάσας μέχρις ἀγέρας ἐξ αὐτῶν, καὶ μόνον αἱ ἐλπίδες, μόνον αἱ πικρίαι, μόνον αἱ ἀλαι συνεδέδοσιν πρὸς τὸν μέχρι τοῦ τάφου, ὡσεὶ ἀγκόνοντας πεφορτίζει ἐπὶ τὴν ἀποτυχίαν εἰς τὸν ἀλληθῆ προορισμόν. Ὅπου, ἤτοι εἰς τὴν συμβολὴν τὸ ἐν ἑαυτοῦ, εἰς τὴν τέλειον τοῦ τελειοτέρου, ἤτοι τὴν ἐκλέλοιον τοῦ ὅλου θείου ὑπάρχει ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, διὰ τῆς ἐν αὐτῷ τοῦ κόσμου ἐμφανομένης εἰκόνος, ἐκλελοιμένου πάντοτε καὶ πάντοτε πρὸ τοῦ ἀγθρωπίνου αὐτοῦ.

Τὸ γήρας ἐκ παραλλήλου συνεπιφέρει εἰς τὸν ἄνθρωπον πάσαν τὴν ἀποστροφὴν πρὸς τὸ παρὸν ὅσον καὶ διὰ τὴν ἀλληφορίαν καὶ ἀπόθειαν καὶ ἀμφισβητεῖν διὰ τὸ «εἶναι». Κατ' αὐτὸ ἡ ἀνθρωπος, ἐφ' ὅσον ἡ ζωὴ δὲν ἀπεκτηνώθη εἰς αὐτὸν, ζῇ μὲ τὸ παρελθόν. Ὅπου τὰ ὀλικὰ αὐτοῦ στοιχεῖα λαμβάνει πάντοτε ἐκ τοῦ παρελθόντος ἡ ἀνθρωπος, ὅπου κατὰ τὰς παρελθούσας περιόδους τῆς ζωῆς αὐτοῦ τὰς ἰδέας αὐτοῦ ἀποκρίζει ἐξ αὐτοῦ τοῦτου τοῦ παρελθόντος ὅς στοιχεῖα τῆς κατ' ἄνθρωπον ζωῆς αὐτοῦ, ὡς ἀπὸ πραγματικότητος. Ὁ τόπος καὶ κατὰ τὸ γήρας ἐν τῇ πραγματικότητι τοῦτο τῶν ὁν ἀποκρίνει ἰδέων ζῇ ἡς ἀνθρωπος, ὡς καὶ τὸ ἀνφκον αὐτοῦ διατηρεῖ, ἐκ τῶν ὅλων σπουγκίων θέτει ἐν κοιμῷ ἐνόστοτε ἐν τοῦ παρελθόντος ἔλαβε πρὸς ἀπόκρισιν αὐτοῦ καὶ ἐνναλκὼς κατὰ τὸ γήρας μόνον συνεπεῖ.

Καὶ ἔνεκα εἰς τὴν νόμον τοῦτον ἐκφυγόμενος ὅσ μ. τὸ παρελθὸν, ἀναγκαῖον αὐτὸ, ὅσεὶ ἀνεγκαστικὴ τοῦτο τοῦτο πρὸς τὸ ἀγθρωπίνον μοῦ ὅτι εἶδον, ἐν τῇ πραγματικότητι, ὅτι ἤκουσα εἰς τὴν ἰδέαν, ὅτι γεγνόνεν, ὅτι ἔγνωσα ἐκ παθημάτων, ὅτι ἐδιδάχθην εἶναι ἡ ἐξ ἀναγκαίας ὡς γεγονὸς ἡ ὡς ἐν ἀναλλοίωτον τοῦτο ὡς στοιχεῖον τῆς ὑποδέσεως μου, ὡς στοιχεῖα τῆς ζωῆς μου κλπ. Τοῦτο ἀναλλοίωτον τῆς τῶν μοιρικῶς μεγίστως μου. τὸ ἀναγκαῖον τοῦ Ὅλου ἡ ἀνάγκη ἔχουν ἐνκατὰ κ' νεκ ὡς γεγονὸς παγκόσμιον, ὅτι ἡ ἐρεύνη μοῦ ἐπιστήμη τῆς ἀνθρωπίνης ἐρεύνας ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ γένει ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ γένει, ὅτι ἡ ἀνάγκη χωρὶς ἀκμαιοφυΐας, ὅτι καὶ ἡ γεροντικὴ χωρὶς τὴν ἀνάγκην τῶν κατὰ τὸ παρελθὸν πεπραγμένων, ἡ τῶν ὡς ἔτεινα κατὰ τὴν ζωὴν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου ἐκλελεσμένων. Καὶ καθόλου μὲν ἀρᾷ τὰ πάν ἀπὸ πεπραγμένα. εἰς τὰ ἀποία ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπιστρέφω. καὶ εἰς τὰ ἀποία δικαίωμα κληρόνομα τὴν ἐλλείψιν τοῦ διαλογισμοῦ, τὴν ἐλλειψιν ὠφελίμου σκοποῦ, εἴτε κατὰ συμπέλλην ἄλλων εἴτε κατὰ ἰδίαν μου ἐπιθυμίαν ἐπιτεωκομένων, ἀναπληρουμένην. Ἀναπληρουμένην ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρου δυνάμεως, ἡ ἀπὸ τῆς γενομένοις μου καθωρίζε τὰ κύρια σημεῖα τῆς κατὰ χρόνον πορείας μου. τῆς κατὰ χῶρον καὶ χρόνον ὑπόβασίας μου. τὸν πρὸς τὸ περιβάλλον σχέσεις καὶ ἐπικοινωνίαν μου. τέλος τὰ κύρια σημεῖα τὰ καὶ οὐσιῶδη τῆς ζωῆς μου. Ὅλεν διὰ τῶν ὑπόθεν μέσων πεπλεῖστε ἡ ὀλίκιε ἐπρᾶξε. ἴσως ἐξ ἀβεβαιότητος, ὀλίγιστα ἐπέτυχον ἀλλὰ καὶ οὐδέποτε μετεμελήθην ὅτι ἐπέτυχον. Ἀφρόλως ἡ ἐπιτυχία ἤτοι ἐπιδὴ δὲ ἔκ καὶ ἀκὴ ἤθελε μοῦ παρέξει στοιχεῖα ἀλλόφρα εἰς τὴν ζωήν μου, καὶ εἰς ἐλίβρια ἀφοῦ ἡ τῶν ἀλλόφρια τῆς ζωῆς ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως μ' τοῦ ἀνθρώπου, ὡς ἀφρα ἄλλοιο ἐπ' τῆς Γῆς. τὸ ἀλλόφρον τῆς ἀνθρωπίνης ἐν τῷ ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἔκτος αὐτοῦ τοιαῦτα τῆς τοιαῦτα. τοιαῦτα τὴν ἀπόκρισιν πολλοστὴν εἰς τὰ ἔργα αὐτοῦ, εἰς τὰς ἰδέας αὐτοῦ, εἰς ἐπιθυμίας καὶ ἐλπίδας ἐπὶ τῆς ὕλης δὲ ἄλλο τὸν τόπον τὸν ἀρκετὸν καὶ τὸ τέλειον τοῦ ἀνθρώπου. μεταξὺ αὐτῶν. εἰς πραγματικότητα. ἀνεκτοποιούνται ἔχουν ἀρκετὰ πρὸς τὸν ἀνθρωπον. Ὁ ἀνθρωπος ἀπορεῖ.

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω τὸν Αἰῶνος τοῦ ἐξωνεῖ καὶ ἀπολεῖ τοῦ ἀνωτέρω ἀνθρωπος. Ὁ ἀνθρωπος ἀπορεῖ.

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω ἐκείνα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἀλλοῦ.

ΜΕΓΑΛΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ὅπως ἀπὸ μίαν κοινὴν γραμμοσωματικὴν ἐγκεφαλικὴν κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν ἀπὸ δίδει ἀνάπτυξιν.

Le Lemarchi Dariani.

ΝΕΑ ΕΞ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

ΣΙΔΝΕΥ. — Ὁ τελευταῖος τηρωμένος πόλεμος, ἡ ἄνοιξις κατεστρεψε τὴν γαλήνην ὅλων τοῦ κόσμου, ἔφερ, ὅπως ἤτο ἄλλως τε ἀναμενόμενον, τὴν ἀνεξαρτησιν τοῦ ἐπὶ τῆς Αὐστραλίας. Ἡ ἡτταμένη αὐτὴ εἰς τὴν ἀπόφασιν ἔλαβε ἤρμαζε τὸ ἡμέρωμον καὶ ἡ βιομηχανία, τὴν ἐφέρετο τελευταῖος εἰς κατάπαυσιν μαρασμοῦ.

Λόγῳ τῆς ἀνομάλου κατασταθείσης, ἡ ἄνοιξις τοῦ πολέμου ἐδημιουργήθη, ὁ βόρεις τῆς Εὐρώπης καὶ τὴν Ἀσίαν κατέπτη ἐξαιρετικὰς ἀναγκῶν ἤχουσαν νὰ ζητοῦν εἰς ξένας χώρας τὴν ἐπιτύχειαν, ἤχι πλέον τάχης, ἄπως ἄλλοτε, ἀλλ' ἀπλῶς ἐγγαστίας, πρὸς συντήρησιν των.

Μεταξὺ τῶν ξένων αὐτῶν χωρῶν, αἱ ὁποῖαι ἠνεγκαίσθησαν νὰ δεχθοῦν τοὺς ἀφιγμένους αὐτοὺς, εἶναι καὶ ἡ Αὐστραλία. Εἰς πολλοστὴν ἐπωφὴν τὸ μεταναστευτικὸν φεῦμα διηυθύνετο πρὸς τὴν Ἀμερικὴν. Ἀλλὰ κατόπιν τοῦ πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ψηφισθέντος ἐπὶ τῆς ἀμερικανικῆς Γερουσίας νόμου περὶ μεταναστεύσεως, ἡ μεταναστευτικὴ εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἀφιγμένη καὶ κατ' ἀνάγκην πλέον αἱ μεταναστεύσεις ἐξήντησαν νὰν ἔδωμας, τὸ ὁποῖον θὰ τοῦς παρεῖχε τὴν φιλοξενίαν των. Καὶ τοιοῦτον εἰφέθη ἡ Αὐστραλία. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς εἰφοῆς ταύτης τῶν ἤκουν ἐτέρεν διὰ τὴν Αὐστραλίαν σχεδὸν κατεπαγωτικόν. Τὸ ἡμέρωμα καὶ ἡ βιομηχανία τῆς, ἀπρὶ τὴν ἐκ τῆς ἀνοστέρας κίνησις δημιουργηθεῖσαν ζήτησιν ἐργασίας, ἐχαλαρώθησαν εἰς σημεῖον ἀπελπιστικὸν, ἤχουσαν δὲ νὰ ἐπαφεῖσον τὴν οἰκονομικὴ καὶ αὐτοὶ οἱ πάλαι τῆς κάτοικοι. Ἡ ἐξέγερσις τοῦ τελευταίου τούτου ἔσον καὶ ἂν ἐφάνεται ἐκ πρώτης ἄκρας ἀπλοῦν καὶ τῆς τελευταίας ταύτης ἡ ἐκκρωκὸς παρασκὸς καὶ ἡ συνελῆς σχεδὸν ἐξαφάνισις πάσης ἡμερομηνίας ἀνάσσης.

Ἡ κατάστασις αὕτη δὲν θὰ ἐνδιέφερε ἴδιωτα καὶ τόσον ἐὰν ἐλυόμετο μόνον διὰ ξένους καὶ ἀλλοτρίους πολεμικὰς τῆς Ἑλλάδος ἐξωσαμένους. Ἀλλ' εἰς τὴν Αὐστραλίαν εἶναι γνωστὸν ὅτι εἶναι ἄπὸ μακρὰν ἐγκατεστημένοι πλείστοι Ἕλληνες διπλόνεκτοι τρωτεῖς ἐμπορικοὶ καὶ βιομηχανικὴ ἐπιχειρήσεις, μεταξὺ τῶν ὁ ποῖων καὶ ἐγκρεκὴ σωματεῖα μὲ Κυθίων. Καὶ τὸ τελευταῖον αὐτὸ διὰ τοὺς ἀπόμας ἐνδιαφερόμενα, ἂν κρίνῃ κανεὶς ἀπὸ ὅλα τὰ γεγονότα, δὲν κατορθώνει νὰ ἀποφύγουν τὴν δεινὴν ἐπίδρασιν τῆς κακῆς κατεστάσεως.

Καὶ τελευταῖος πὲν ἐφοβήθη νόμος περὶ μεταναστεύσεως τῶν ὅλων τῆς μεταναστεύσεως, ἀλλ' ἡ ψήφισις αὐτοῦ ἔγινε πολὺ ἀργά, ὥστε δὲν ἤτο δυνατὸν νὰν τὸ κλείν νὰ τρωθῇ. Τὸ χειρότερον δὲ εἶς ὅλης αὐτῆς τῆς κατεστάσεως εἶναι ὅτι τὸ πλεῖστον τῶν τελευταίως ἀποβιωσάντων μεταναστῶν ἀπαρτίζει ἀπὸ Ἕλληνας, κατὰ φυσικὴν δὲ συνέπειαν καὶ τὸ μέγα ἐπίτριμον μέρος τῶν ἀφιγμένων ἀποτελεῖται ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἴδιους.

Ὁ ἐγκύκλιος τυπος, ἀποφεύν αὐτοὺς ὡς ἀπαιτεῖ τῆς οἰκονομικῆς κατωδηφορίας τῆς Αὐστραλίας, ἐπιβεβαιοῦ ἀφαιρεῖται κατ' αὐτῶν, καθὼς ἐνόσῳ δὲ αἱ ἐκφωνήσεις ἐθρίζουν τοὺς Ἕλληνας, ἀποκαλοῦσα αὐτοὺς ἐκφοβοῦσας καὶ ἀκοδοῦτας.

ΟΟ

Οἱ ἐν Σίδνεϊ Κύθηραῖοι ἀγωνιζόμενοι, οἱ ἐκ τοῦ ἔξω ἄμμου καταγόμενοι, νέον δείγμα τῆς ἀγάπης των πρὸς ἀλλήλους καὶ πίστιν, ἐκφρόνησιν προσπαθοῦντες τοῦ κ. Ἀναστ. Ν. Σάμιος ἔρωτα πρὸς τελειοποίησιν τῆς ὁδοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Παπαφῆ τῶν Κυθήρων.

Τὸ ἀρχεῖον τοῦ ἑφάνω μέχρις ἔφας ἔχει ὡς κάτωθεν:

Ἀναστ. Ν. Σάμιος καὶ Κοσμ. Θ. Σάμιος	*Λ. Στ. 10)0)0*
Θεόδωρος, Παναγιώτης καὶ Γεώρ. Ἰωαννόπουλος	*10)0)0*
Νικ. Σάμιος καὶ υἱοι, Παναγιώτης καὶ Σωτήριος	*4)0)0*
Πολυχρ. Λιλέ., Μιχ. Σάμιος ἤ Πολυχρονίνης	*4)9)0*
Ι. Σάμιος ἤ Κοσβωλάς	*2)0)0*
Θεοδ. Ι. Σάμιος	*2)0)0*
Στεφ. Γ. Γλυκὸς	*2)0)0*
Ἰωάνν. Α. Σάμιος	*2)0)0*
Θεόδ. Α. Σάμιος	*2)0)6*
Μην. Π. Φυφλοκάκος	*1)0)0*
Ἰωα. Ν. Σάμιος	*3)0)0*
Θεοδ. Ν. Σάμιος	*1)10)0*
Ἀνθ. καὶ Νικ. Φυφλοκάκος	*1)0)0*
Χαρ. Σάμιος ἤ Κοσβωλάς	*1)0)0*
Ἀγάπη Ν. Σαμίου ἤ Κοσβωλά	*1)0)0*
Κερ. Σάμιος ἤ Μαυρομάτης	*2)0)0*
Κωνσ. Γ. Σάμιος	*1)0)0*
Ἰωάννης Γαβάλας	*1)0)0*
Βασίλειος Α. Σάμιος	*15)0*
Γεώρ. Π. Σάμιος	*1)0)0*

ΑΥΣΤΡΑΛΟΣ

ΦΤΕΡΑ ΣΤΟΝ ΑΝΕΜΟ

Λέγει πάς ἡ γνωμὴ ἐνὶ σπουδῶν τοῦ ἀνθρώπου, ἡ ἀφαιρεμένη τῶν ἀνθρώπων ἀγρῶν καὶ Ψυχῶν. Ἀλλὰ ἐὰν τὸ ἀνθ δὲ ἀνωμ ἀνεν ἀνεν ἀνεν γνωμὴ πάς γνωμὴ. Θὰ νόμη ἡ ἀνάγκη τοῦ δικαίου.

Ἡ γνωμὴ, ἂν ἔχῃ τὴν ὀφρν ἀγνοῶν, ἔχει πάντα τὴν ψυχὴ διαφανὴ. Ἡ ἀγάθεια τῆς εἶναι ἀγνωστὴ. Σοῦ λέγει σ' ἀγαπῶ, κ' ἔμπρος σ' ἀπεχθάνεται. Σοῦ λέγει σ' μισῶ, κ' ἔμπρος σ' λατρεύει. Σὲ σκέψεις στὴν ἀγκαλιά της θυμοφόρε ἐὰν ἔχῃς ἄν τὴν ἤτην βολετό, θὰ σ' ἔνεκεν ὅ, τι δίνει ποτὲ ἀφετὶ σὰν γνωστικὸ. Πιαζόμε μαζὶ σὲ ἂν σας εἶναι ἀνεκτὸν, ἀλλὰ μὴ ἀσβεστιμόγιτε κοτέ.

ΟΟ

Κ' ἔπειτ ἔχῃ ἀπὸ τὰ λέγω αὐτά. ἀγαπῶ τὴ γνωμὴν σὰν τὸν ἴδιο μου τὸν ἑαυτό.

Γνωμίνος στὴ πόδια της πάντα. ἀφοῦ μὲν τὴν ἔκαμε ἡ ἀλοκαύτωμα γιὰ ἕνα χαμόγελο ἐκεῖ, γιὰ μὴ θωπεία της τοῦ ὕψους τοῦ εἶναι γνωστὸ.

Ἡ γνωμὴ εἶναι σὰν αἷμα μου, ἄπως ἡ σκέψις σὰν νοῦ μου.

Θὰ ἔχῃ νὰ ζήσῃ χωρὶς αὐτὴ κ' ἄπως τὴν ἀγαπῶ πάντα. Τί τὰ θέλετε; Ἡ γνωμὴ ὁ κοιμᾶται σὰν τὸ τσιγάρο. Ξέρομε πὼς κάθε κατασταφίνει κ' ἔπειτ μᾶς εἶναι ἀπαραίτητο.

ΟΟ

Ἀλήθεια, δὲν διστάζω νὰ τὸ πῶ. Μισῶ τὴς γνωμὲς σὰν τὴς ἀμαρτίες μου. Κ' ἔπειτ δὲ θὰ μπῶ σ' ἀμαρτάνω, ἔτσι δὲ θὰ πάω σὰν νὰ τὴ ἀκαρτῶ πάντα.

Ὁ Νίψον ζήτησε πάντα νάναι ἔτσι οἱ ἀνθρωποι ἕνα τὴς ὅλ, νὰ τοῦς τὸ πῶμε κ' ἐμεῖς. Ὅμοια κ' ἐγὼ θέλω ἔτσι οἱ γνωμὲς νάναι ἕνα μικρὸ, κυκλάκιστο τριανταφυλλένο στοματάκι, νὰ τὸ φιλήσω μὲ μᾶς.

ΚΥΘΗΡΙΟΣ

ΤΟ ΨΩΜΙ

Πρέπει νὰ ἐκλογίζωμεν ὅτι αἱ πολλὰν ἀνακοίνωσις ἡκουσθῆ ἀπὸ τὰ τάμματα πολλῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἡ ἔκτασις ἐπιτυχίας τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου κατὰ 10. λ. κ. τὸ ἐνδεχόμενον τοιαῦτας ὑποτάγματος μέχρι ὁ ἔρχεται, ὡς ἐπιλυθῆ ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐπιστρατικῶν. Ἡ ἐπιχείρησις κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τιμῆ τοῦ εἴδους τῆς πρώτης ἀνάγκης εἶχε δημιουργήσει μεγάλας ἐνεργείας εἰς τὴν ζωήν. Ἀλλ' ἡ ἀγγλία ὑπεστηρίξη τοῦ ἄρτου μέχρι τῶν 9 περίπου ἔρχομεν ἔτεινε νὰ δημιουργήσῃ ἀδιέξοδον. ἀπὸ ἀποῖον τὸ ἀποτέλεσμα θὰ ἦτον τρομερὸ. ἔτον εἰδεῖς θ' ἀνέμενε ἐπὶ τὴν ἐνεργοποιήσεις τοιαύτην γνωμ. Θὰ ἦτον ὅμως νὰ λεχθῇ ἀπροκαλύψωσις ὅτι τὸ ζήτημα τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου εἶναι τὸ πολυδιάστατον τῶν ὁλοστρικῶν ζητημάτων καὶ αἱ ἐξ αὐτοῦ κινδυνοι ἀνοπλόνοιαι. Ἐπιτρέπει δὲ μὲ μεγάλην ἀνακούφισιν ἡκουσθῆ ἡ ὑποτίμησις τοῦ κόστους καὶ τὸ ἐνδεχόμενον μιᾶς νέας ποιότητος. Πρέπει δὲ νὰ ὑποτιμηθῆ ὁ ἄρτος καὶ ἐπὶ τοῦ λόγου τοῦ προηγουμένου. Ἀλλὰ καὶ ὅτι τοῦτο εἶναι ἐπιβεβλημένον, ἀφοῦ ἄλλως τε ἡ τιμὴ τοῦ σίτου εἰς τοὺς τόπους τῆς ἀγορᾶς ἔπεσε κατὰ πολὺ καὶ πρὸ πολλοῦ.

Ἡ ἐνέργεια τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο πρέπει νὰ εἶναι ἄκρως ἀποτελεσματικὴ καὶ ἱκανοποιητικὴ διὰ τὸν λαὸν, τὸν κατατρυχόμενον ἀπὸ ἑτέρους ἄλλας ἀνάγκας.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Πάντων τῶν Ἑλλήνων χωρὶς ἐξαίρεσιν ἐπὶ τὸ ἀποστόλων διὰ τὸ δόξαν κόρων διὰ ἐγκύκλιον ἕνα ἐπίλλον διὰ τοῦ ἀπέκκεις. Ὁ ἀκοστὴς τὴν ἔσωτερικὴ ἐπιστέλλει τὸν ἀνέλλον διὰ τὴν ἀνάγκη τὸν ἀνέλλον διὰ τὴν ἀνάγκη τὸν ἀνέλλον διὰ τὴν ἀνάγκη τὸν ἀνέλλον.

Κίνα. ἀπέλυσεν ἡ γυναικὸς, ὅτι ὁ ἀκέλλος ἀπεκτήθη τὸ ἀνέλλον διὰ τὸ ἀπόκτοις καὶ αὐτὸ διὰ τὴν αὐτῆς.

ΟΟ

Πλέρα τὸν ἀνωτέρω τὸν Αἰῶνος τοῦ ἐξωνεῖ καὶ ἀπολεῖ τοῦ ἀνωτέρω ἀνθρωπος. Ὁ ἀνθρωπος ἀπορεῖ.

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω ἐκείνα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἀλλοῦ.

Ἐκδίδει ... Ἀ. ΛΟΥΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ

ΚΥΘΗΡΑΪΚΑ

Η ΕΛΡΥΣΙΣ ΛΙΜΕΝΟΣ ΕΙΣ ΚΥΘΗΡΑ

Ο λόγος της συνεδρίασης «Κυθηραϊκή Φωνή» διά την ίδρυσιν λιμένος εἰς Κύθηρα εἶναι ἀπελπιστικὸς ἄξιος παντὸς ἐπαινου. Η μόνη διαφορὰ εἶναι ὅτι ἡ συνεδρεύουσα ἐκ λόγους κομματικοὺς συμπεριφέρουν τὸν πολιτευτὸν διεκδυνοῦ τῆς, προκρίνει ὡς τόπον ἱδρύσεως τὸν «Φοῖνιξ Λιμένα» ἢ τὴν «Ἀγ. Πελαγίαν», ἐνῷ ἡ φυσικὴ θέσις τῆς ἱδρύσεως λιμένος εἶναι τὸ Δικαστήριον. Καὶ εἰς αὐτὸ πρέπει νὰ συγκεντρωθῶμεν ὅλοι τὰς προσπαθείας μας νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν ἵδρυσιν.

ΟΟΟ

Ἐν τοσούτῳ ὅμως, διὰ νὰ ἐκφράσθῃ εἰλικρινεῖς ἐναντι τῶν ἀναγνωστῶν μας καὶ διὰ νὰ μὴ ἀπατᾶται αὐτοὶ, θεωρῶ ὅτι ἡ ἀποκτησις λιμένος εἶναι ὄνειρον. ἡ πραγμάτωσις τοῦ ὁποίου δὲν εἶναι οὐδόλως εὔκολος. Διότι ἀπαιτεῖ χρήματα πολλὰ, ἡ δὲ νησὶς μας, μικρὰ ὅπως εἶναι, οὔτε προσόδους ἱκανὰς νὰ καλύψουν καὶ μέρος τῆς δαπάνης ἔστω ἔχει, οὔτε κομματικὸν παρέχουν ὑπολογισμὸν διὰ τὰς ἑκάστοτε Κυβερνήσεις ἀποτελεῖ. Ἑπομένως διὰ τὴν τοιαύτην ἐπιτυχίαν δὲν ἀπαιτεῖται μόνον κίνησις, ἀλλὰ καὶ θυσίαι ἀπὸ τοὺς πλουσίους συμπολίτας μας. Πρὸς τοῦτο λοιπὸν πρέπει νὰ γίνῃ μέγας πατριωτικὸς ἀγών, νὰ ἐνεργοῦνται δὲ συχνὰ ἐορταὶ παρὰ τῶν διαφόρων Κυθηραϊκῶν Συλλόγων, ὧν αἱ εἰσπράξεις νὰ διατίθενται πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν, ἄλλοι ἁπλῶς συζητήσεις θὰ διεξάγωμεν, χωρὶς οὐδὲν θετικὸν ἀποτέλεσμα.

ΙΔΡΥΣΙΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Η ΙΔΡΥΣΙΣ συνδέσμου τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ Κυθηρίων μὲ ἕδραν τὰς Ἀθήνας καὶ μὲ σκοπὸν τὴν ἀλληλοβοήθειαν τῶν μελῶν του καὶ τὴν ἐντέλειαν ἀρχῶν ἐξωραϊσμοῦ ἐν τῇ νησίδι μας, εἶναι ἔργον δι' ὃ οἱ πρῶτοι τὴν πρωτοβουλίαν εἶναι ἄξιοι παντὸς ἐπαίνου. Φθάνει μόνον μὴ οἱ μικροφιλοδοξίαι καὶ οἱ μικροεγωισμοὶ, ποὺ διακρίνουν ὅλους τοὺς Ἕλληνας, ἐμπλοκαρίσουν καὶ φαγοῦν τῶν μελῶν τοῦ συνδέσμου μας καὶ ὠθήσουν εἰς τὴν πρόοδον διαλυσίν του.

ΟΟΟ

Η ἀπόφασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἐν λόγῳ Συλλόγου νὰ δώσῃ διαλέξεις, μὲ θέμα τὴν ἱστορίαν τοῦ τόπου καὶ νὰ δημιουργήσῃ ἀκέρωνας, εἶναι ἀξία παντὸς ἐπαίνου. Μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι θὰ ἦτο καλλίτερον ὅπως αἱ ἐκδρομαὶ γίνονται εἰς τὰ Κύθηρα ὅπου ἐοῦν ἀκμαιότερα εἰς τοὺς ξένους νὰ γνωρίσουν ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν πατρίδα μας, ἡ ὁποία ἐνῶ ἔχει τόσας ὡραίας ἐξοχὰς καὶ θὰ ἠδύνατο νὰ γίνῃ μία ἀπὸ τὰς καλυτέρας θερινὰς διαμονὰς, ἐν τούτοις οὐδέποτε εἶδεν ἔστω καὶ ἕνα ξένον.

ΟΙ ΚΥΘΗΡΙΟΙ ΠΡΟΦΥΓΟΙ

Η Μικρασιατικὴ συμφορὰ, ἡ ἐπαχθὴς καθόλου τὴν Ἑλλάδα, ἐπέφερεν ἐξαιρετικὰ σκληὰ τὴν μικρὰ μας πατρίδα.

Εἰς τὴν ὀφρὺν τῆς Ἰωνίας πρωτεύουσαν τὴν ἀκμαιοτέραν Σμύρνην, ἔζων, ἀποκλεισμένοι ἀριστα, περὶ τὰς 32.000 Κυθηρίων, ἀποτελοῦντες μιὰν ἀπὸ τὰς πλουσιωτέρας παροικίας τῆς.

Μὲ τὴν καταστροφὴν, οἱ δυστυχεῖς αὐτοὶ συμπολῖται μας, διεσπάρησαν εἰς τὰ διάφορα τῆς Ἑλλάδος μέρη, πλεῖστοι δὲ ἐξ αὐτῶν, μὴ κατορθώσαντες νὰ διασώσουν ἐκ τῆς περιουσίας των τίποτε, εὑρίσκονται σήμερον εἰς κατάστασιν οὐτόχρηστον ἀπελπιστικὴν.

Ἐν τοσούτῳ εἰς τὴν ξένην ὑπάρχουν πλεῖστοι ὅσοι «Κυθηραϊκοὶ» Σύλλογοι μὲ περιουσίαν καὶ εὐκατάστατα μέλη, πανταχοῦ δὲ τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἐγκαταστημένοι ἀρκετὰ πολλοὶ συμπολῖται μας.

Ὅλοι αὐτοὶ τυχὸν εἰ θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ προβοῦν εἰς ἕνα γενναῖον ἔρανον πρὸς ἀνακούφισιν τῶν προσφύγων ἀδελφῶν μας;

Η «Κυθηραϊκὴ», ρίπτουσα τὴν ἰδέαν, προτρέπεται νὰ ἐκχωρήσῃ ἀνεφείστως τὰς στήλας της διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ τιλικοῦ ἀποστολικοῦ ἔργου. Πρὸς ἀνάρρυσιν δὲ τοῦ ἐράνου διαθέτει ἀρχικῶς ἐκ τοῦ ταμιείου της δρ. 150, τὰς ὁποίας θὰ καταθέτῃ εὐθὺς ὡς συσταθῇ σχετικὴ ἐπιτροπή.

ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

Μετ' εὐχαριστήσεως πληροφορούμεθα ἐκ τῶν ἀρμοδίων κύκλων, ὅτι τὸ Γυμνάσιον τῆς ἰδιαιτέρας μας πατρίδος κατέχει μίαν τῶν πρώτων θέσεων μεταξὺ τῶν λοιπῶν τοῦ Κράτους. Τὸ ἐν κοῦφῳ διδάσκον προσωπικὸν, ἔχον τελείαν ἐπίγνωσιν τοῦ καθήκοντος, πανταχοῦ κατέβαλε καὶ καταβάλλει κόπους, ὅπως τοῦτο ἔξοχθῇ εἰς τὸ ἀρμόζον ὕψος τῆς μεταδόσεως τῶν ἀστρῶν καὶ θετικῶν ἐπιστημῶν ἐπιστήμονας τῆς κόρης.

Ἀλλὰ τὸ Γυμνάσιον ἔχει ἀνάγκην πολλῶν πραγμάτων. Πρὸ παντὸς ἔχει ἀνάγκην κτιρίου. Τὸ ὑῆν ὑπάρχον πόρρω ἀπέχει τοῦ νὰ σταυρῇ τοῖς σημερινοῖς συνθήκαις. Εἶναι κτίριον τῆς ἀνάγκης.

Νομίζομεν, ὅτι οἱ ἐπιφανεῖς συμπολῖται μας, ἀφείλουν νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν των τὴν ἔλλειψιν κτιρίου πρωτίστης διὰ τὸ Γυμνάσιον μας. Ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ νυνὶ σταθῇ ἐπιτροπὴ συλλογῆς ἐράνων νὰ σκοπὸν τὴν ἵδρυσιν διδακτηρίου διὰ τὸ Γυμνάσιον, ἔχομεν τὴν γνώμην, ὅτι πάντες οἱ συμπολῖται μας καὶ οἱ ἐν τῷ ἐπωνυμεῖῳ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ διαμένοντες, προθύμως θὰ συνεισφέρουν διὰ σκοπὸν, τοῦ ὁποίου ἡ σημασία οὐδένα διαφεύγει.

ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ

Εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τῆς «Φωνῆς τῶν Κυθήρων» αὐτὴ ἐκλεκτὸς ἀναγνώστης ἐπιφέρεται ἐναντίον μου, ἐν εἰς ἐν ἀφορῶν ἀδικίαν ἀφαιρεθείσης τοῦ Μητροπολίτου μας.

Ἐνεφανίσθην κατὰ τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην μας κ. Ἰωακεὶμ, οὐτε δὲν γνωρίζομεν ὅτι αὐτὸς ἀπόλυσις ἀφαιρεθῆ εἰς ἀφείς ἀντιπολιτευόμενος τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς πολίτας, ἢ ἀν ἀρχῆς ἔχει χρεῶστε εἰς τὴν ἀφεσιν τῆς διαφωνίας τῶν ἐκκλησιαστικῶν μας πραγμάτων.

Η «Κυθηραϊκὴ», ἀκολουθοῦσα τὴν ἀξιοπρεπεστέρα ἀμοιβαιοπαθὲς τῶν ἀπαφεφόντων τοῦ τόπου καὶ μηδένα ἐπιθυμοῦσα νὰ κολακεύῃ, ἀλλ' ἀνεφόβου ἔλεγχον εἰς πάντα τὰ ἀφορῶντα τὸν τόπον μας, ἐρίπτουσα τοὺς τῶν σκοπῶν τῆς ἐκλεκτοτέρας τούτων, θὰ ἐπανέλθῃ ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ, ἀφοῦ ἀφορμοῦσῶν ἀντικειμενικὸς ἐξετάσῃ τὸ πρᾶγμα, ἡ φανοῦσα ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται ἀνεξέλεγκτος καὶ ἀπολαίαιος νὰ διαφέρῃ εἰς ἐφεμερίδα ἢ ἀφῆσις τῆς ἐμφυτίας ἐν τῇ ἀπαρχῇ μας ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, γνωστοῦ ὄντος ὅτι ὁ προσαιτήσας ἀπῆλθε, τόσον ἀπὸ ἀλόγου μοφφώσεως, ὅσον καὶ ἄλλων ψυχικῶν καὶ κοινωνικῶν χαρακτήρων αἰδέσιμος ἀφοῦ ἀπέτυχε εἰς ἀπαιτήσεις καὶ ἐνεργείας τῆς ὀψεῶς, ἀλλὰ χωρεῖ εἰς τὸ ἔργον του λειτουργικόν, τάξας τελεῖον σκοπὸν τῆς ὅλης πολιτείας του τὴν ἀνάγκαν τοῦ κλίρου τῆς νήσου μας καὶ τὴν καθ' ὅλου ἐξέγωσιν τῆς θυμοσείας καὶ τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος τοῦ λοιπίου του.

ΝΕΟΣ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Ἐπανῆλθεν ἐξ Ἑσπερίας, ὅπου ἐπὶ μακρὸν διέτριβε, τελειοποιούμενος εἰς τὴν ἐπιστήμην του, ὁ κάλλιστος ἐπιστήμων συμπολίτης κ. Στέφανος Πετρόχειλος καὶ ἐγκαταστάθη ἐν Ἀθήναις, ἔδν Πολυτεχνείου 5, ὅπου καὶ δέχεται τοὺς πάσχοντας ἐκ καρκίνου, φυματιώσεως καὶ ἐν γένει παντὸς παθολογικοῦ νοσήματος. Συνιστῶντες θερμῶς εἰς τοὺς συμπολίτας μας τὸν κ. Στέφανον Δ. Πετρόχειλον, δὲν κρίνομεν ἄσκοπον νὰ ἐπιλέξωμεν ὅτι εἰδικῶς ἐκπαιδευθεὶς μέχρι τοῦ 1918 ἐν Παρισίοις καὶ ἀπὸ τοῦ 1918—1921 εἰς Μόνιχον καὶ Βερολῖνον, ὅπου καὶ ἐνεργεῖν διδάκτωρ τῆς Ραδιοκατευθυνοποιήσεως. Θεραπεύει τὸν καρκίνον, τὴν φυματίωσιν, κατέχοντα δὲ καὶ πλῆρες ἐργαστήριον ἀκτινοκαταιήσεως, ἠλιοθεραπείας κλπ. ἀτενιζόμενον μὲ τὰ τελειότερα ἐπιστημονικὰ μηχανήματα.

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ "ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΣ"

ΜΙΑ ΠΑΡΑΔΟΞΟΣ ΓΝΩΡΙΜΙΑ

ΥΠΟ ΛΙΝΟΥ ΘΕΡΙΝΟΥ

Ἦταν μιὰ νυχτιὰ γλυκειά, ἀνοιξιάτικη θαρρεῖς, τοῦ περασμένου Γενάρη. Τ' ἀστέρια ὁλόκληρα σκλαγγίζαν στὸν κίθριον οὐρανὸ καὶ τὸ φεγγάρι, ὁλόγιομο καὶ ὁλόλαμπρο, φεγγάρι ἀληθεια Γενάρη, ἀγκαλιασε σὰν γῆν τοῦ ἀπείρου, ξαγρυνόντας γύρω σπαθαλὰ τὸ χρυσὸ γειμαρρο τοῦ μελιχροῦ του φωτός, ποὺ ἐξαλλόνει τὰ πάντα.

Μὲ τὸ καρδάκι ἔφρο ἀπ' τὴ νυκτερινὴ κοπιαστικὴ ἐργασία, ποὺ ἀπιβάλλει ἡ ἀνάγκη τῆς διπόλλης, ἐβγῆκα ἀπ' τὸ γραφεῖο μου κι' ἡ ὀμορφιὰ τῆς ὡραιοῦς μὲ τράβηξε πρὸς τὴν ὁδὸν Ἡπειρῶν.

Η ὥρα εἶχε περάσει... Η κίνησις, ἡ θορυβώδης τῶν Χανιείων καὶ τῆς Ὀμονοίας κίνησις, εἶνε νεκρωθῆ καὶ τὰ τελευταῖα κάτρα, ποὺ λίγοι νυστεγμένοι πελάτες, ἐργάτες τοῦ πινδιακοῦ κι' ἀπόκληροι τῆς ζωῆς, ἢ βαθειὰ πονεμένες ὑπάρξεις ζητοῦσαν τὴ λήθη τοῦ μυστικοῦ πόνου τους τοῦ ἀτελιέρου τῆς νυκτύνης, στὴν πρωινιὰ δυνατὴ τοῦ καφέ, ἀδόνων τὰ ρῶτα καὶ κατεβάζων ἀτακτως τὰ ρολά.

Ἔξω, στὴν ἐρημιὰ τοῦ δρόμου, στὴ τιγὴ τῆς νύχτας, ποὺ δὲν ἔφερε κομμὶ δόξη, ἐκεῖ ἀπὸ τὸ νυχτιὰς ὄμμα τοῦ ἀστεροφόντας, ποὺ ἐκτείνει ρίθιμα, διαγράφοντας τὸ ἀστεράνινο τῆς διακοσμήσεις του, ἡ μόνη ἡ γόνη ἀνθρωπινὴ ὑπαρξὶς, ποὺ ἀφῆνοντας τὴ ρηχαλὴ θωπεία τῆς νυχτερινῆς δροσιάς, ἐπιλέκαν ἔνα χωρὶς σκοπὸ, χωρὶς θέλημα, ὅλκα τῆς ἐξωτερικῆς ὠμορφιᾶς τῆς νύχτας καὶ τῶν μαύρων σκέψεων ποὺ γεννᾶ ἡ συνειδησις ὅτι εἶναι κανεὶς μόνος, ἀντελῶς μόνος, χωρὶς σκοπὸ στὴ ζωὴ, χωρὶς τὴν ἐλπίδα μιᾶς γλυκειᾶς, μυστικῆς ἀγάπης....

Ἔφτασα πλιὰ μου ἀνάγκησεν ἕνα ρυθμικὸ τακ-τακ, πρόβοτικὸ τοῦ ἄθικτος νεκροῦ θελκτικοῦ πεζοπορεῖ, καὶ τὸ γλυκὸ ἄρωμα τῆς διολίτσας τῆς Πάρκας, ἤλθε νὰ ἐπιφραγίσῃ τὴν ἀντιφωνεῖ μου.

Με τὴν ἐῖδε πῶς ἔπιπλα μου θὰ περνοῦσε κάποια ὡραία ἀμφιτοιλὴ, ποὺ θὰ μπορούσε νὰ δώσῃ κάτι τ' ἄγε τὰ ὑπολειμματα τῆς ἡδονῆς, ποὺ πάντα θὰ τῆς ἔπιανον, ὅσο κι' ἀν ἤξερ ἡ ἀλλιωὸς, πόρρω μόλις, ἔσως, ἀρχίσαν, ἔστρεψα τὸ ἴλιγκα πρωϊνὴ πρὸς αὐτὴ καὶ ἔσπευσα νὰ τὴν ἀκολουθήσω...

ΟΟΟ

Ὅπου ἡ χαρὰ, ἡ γλυκὰ τῆς ἀγάπης, ἡ φέγγη τῆς ζωῆς τὸν γαῖ μας πρεσβεύουν ἀλλὰ ἀπὸ ἕνα ἀλλοιῶς ἀπαστεμένο νὰ ἀνάστε τὴ ζωὴ, σὰν ἀπαφῆς τὸν, ἀν τὴ ἐπιφανεῖ τὴν ἀνάγκη τῆς ζωῆς, ἐπιφανεῖ τὴν φύσιν καὶ τὴς τιμῆς, κεφαλαῖωνε νὰ τὰ ζητήσωμε ὅπου νὰ' ὀπιοῦ τὴς ἀκεστικόνος ἀυτῆς Μεγάλεφτῆς, ποὺ ἐν ἀνοιγμὶ κοινωνικὴ πλαγῆς, ἔλεον συγχρόνως καὶ μὰ κοινωνικὴ ἀνάγκη, κι' ἀς πλεμόνομε τυνόθεν μὲ τὸ κινοῦμενο ὅλης μας τῆς ζωῆς τὸ λίγκα, τὴς ἀλλοιῶς ἀόστης ἀτιμῆς τῆς πόκνιρης χωρὶς ;

Μὴ τάχα δὲν εἶναι πικρότερο τὸ κατρόριο τοῦ ἀνεφέτου βίου ;

Σὲ λίγο τὴν εἶχα φθάσει... Η πλουσία τῆς, ὅσο κι' ἀν τὸ μαῦρο πάλτο ποὺ φοροῦσε ἔκρυβε ἀγλάτσια τὸ μετοῦ, εὐγενικὰ κορφὶ τῆς, καὶ τὸ πικτόγρυ ἀπὸ μαῦρο δελλόδο κασκόλ τῆς, μὲ τὸν ἀνοιχτωμένο τοῦ πάλτοῦ γιακὰ, ἐκάλυπτον τὸ πρόσωπό τῆς, ἔδειχνε πῶς ἐν δὲν ἦταν ἐξαιρετικὸς ὡραία, πάντως ἦταν πολὺ θελκτικὴ, πολὺ νόστιμη.

Η ἐνόπωσις αὐτὴ ἐξάλειψε τὸν πόθο μου καὶ ἡ ἐπιθυμία νὰ κερδίσω γιὰ λίγο τὴν συντροφιὰ τῆς ἐδυνάσθη.

—Δεσποινὶς, ἐπιθόρισα, ἡ ὥρα εἶνε περασμένη καὶ ἡ γυνοῦτα ἔχει ἀπρόκοπος κίνδυνος γιὰ αὐτὰ ὁρκὶς. Θέλετε τὴν κάλεσιν νὰ σὰς ἐπιστρέψετε νὰ σὰς συνοδεύσω ;

Ἔκαμε ἐν ἐῖδε πῶς μ' ἀντελήφθη κάτι. Κοιμὸ κίνησις τὸ πρόσωπόν, χαμαὶ τελλάντωσις τοῦ κεφαλῆ. Ἔτσιγκε ἀπλῶς τὸ ἔθμα κι' ἐξακολούθησε τὸ δρόμο τῆς.

—Δεσποινὶς ; ξαναεπιθόρισα, δεσποινὶς, δεσποινὶς κι' ἐν εἴχε κουρτοκόνη, ἀνέβασμα ἀπ' τὴ ζωὴ, ἀλλὰ, πῶς σὰς ἀρέσῃ, πολὺ ἔξυπνα τὴς μιλοῦσε κάποιος ἀγόρι ἀγνωστος καὶ κι' ἐν ἔμοιαζε ἀπὸ τὴν ἀμφιτὴ τὴ γνῶρα.

Καὶ ἐπλησίασε πιὸ πολὺ. Ἀδιάφορη, ἀπόμακρη, γνῶρα κανένα κοντὰ δεγῆς, ἀκρίβεια, ἀκρίβεια, ἀκρίβεια